

30 mei 2018 grote blauwe plek
door de rolstoel of tillift

2 augustus 2018 ik heb een
goed band met mijn moeder

9 augustus 2018 blij en tevreden

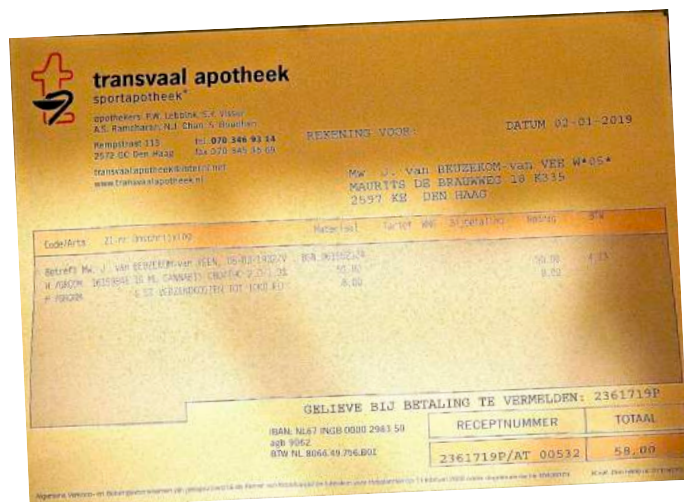
25 augustus 2018 buiten zijn doet
mijn moeder goed, maar we
mogen alleen maar in de tuin zijn,
niet met haar wandelen.

22 september 2018 Een aangijpende foto
van mijn moeder. Zo treffen (troffen) wij mijn
moeder (vaker) aan als we haar ophalen in
de huiskamer en meenemen naar haar
kamer en vervolgens uit de rolstoel in haar
eigen stoel zetten, waardoor ze bijna meteen
een ander mens wordt.

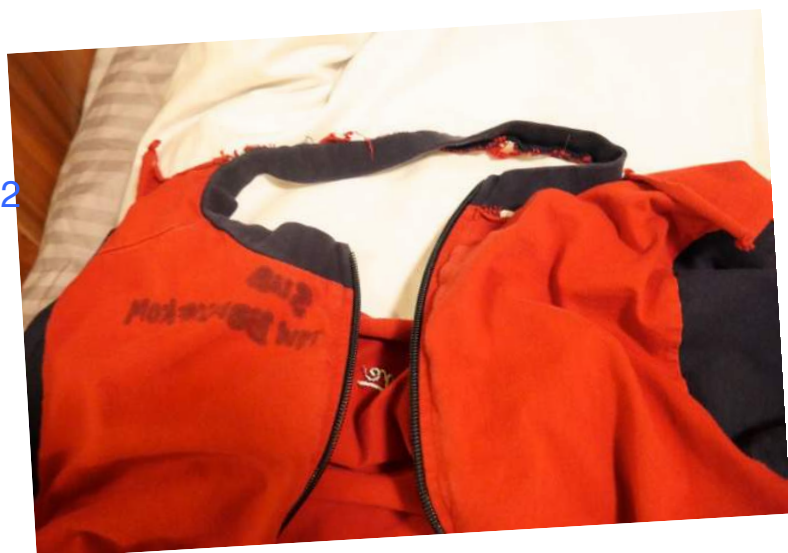
3 november 2018, weer een grote blauwe plek door stoellift of rolstoel.

Nota 2 januari 2019 van de hennepolie van de Apotheek Transvaal in Den Haag, de enige apotheek in Nederland die dat legaal mag verkopen. De olie stond klaar, maar nauwelijks toegepast. Iedereen merkte wel iets, maar dat werd niet doorgezet, mijn moeder heeft niet mogen ervaren wat hennepolie haar doet, in plaats van (zonder) paracetamol. Dat was toegezegd, maar is niet gedaan. Andere belangen waren veel groter.

11 januari 2019 de pijnstiller buprenorphine heeft mijn moeder ook nog een paar weken gehad

11 januari 2019 Pyjamapak wat mijn moeder verschrikkelijk vond, uit probeerde te trekken en kapot ging, ook daar is ze heel alleen mee geweest. We hebben haar soms weken haar eigen nachtjapon aan mogen trekken, ze was dan veel rustiger en heel blij dat dat weer 'mocht'.

5 foto's 27 maart 2019

We nemen mijn moeder mee naar haar eigen kamer, wezenloos, doodmoe en depressief in de rolstoel.

Bijkomend in haar eigen stoel is ze binnen een half uur weer (een ander) mens.

Mijn moeder is blij met haar nieuwe biologische vest van hennep en katoen.

En wil ze zelfs nog met haar (door de arts al afgeschreven verlamde) rechterhand haar tanden poetsen. Daar komt de verpleging natuurlijk niet aan toe.

12 april 2019 dubbele fentanylpleister, (100 keer sterker dan morfine!!) de oude is dan niet weggehaald, kwam vaker voor! De fentanylpleister heeft mijn moeder in heel korte tijd tot een wrak gemaakt, ze had al bijna geen eetlust meer, maar kreeg bijna geen adem meer en is heel snel achteruit gegaan, heel verschrikkelijk voor mijn moeder en voor ons om mee te maken en je totaal machteloos te voelen, omdat niemand wil luisteren.

30 april 2019 We lezen een gedicht dat ik had geschreven. Niemand dacht dat mijn moeder nog kon lezen, ze was al helemaal afgeschreven en onterecht dement verklaard. Ze heeft al jaren daarvoor geroepen dat ze niet tot een nul gereduceerde wilde worden.

2 mei 2019, 16 dagen voor haar overlijden, doodop, maar heel blij dat wij er zijn.

13 mei 2019 treffen we mijn moeder moede(r)loos aan.

16 mei 2019 2 dagen voor haar overlijden. Mijn moeder was die ochtend gevallen uit bed, op haar hoofd. Ze is waarschijnlijk overleden aan een hersenbloeding, volgens de lijkschouwer. Een bevriend patholoog denkt aan een hersenvliesbloeding. Clopidogrel bloedverdunner die mijn moeder na een CVA (beroerte) had gekregen begin januari geeft een veel hoger risico op bloedingen, zeker bij kwetsbare oudere mensen.

Mijn moeder had al een week blauwe vingers. Toen ik haar ging vasthouden waren ze binnen een uur weer normaal. Heel moeilijk om te weten dat als we weggaan ze het heel snel weer koud zal krijgen. 2 dagen later zou ze eenzaam en alleen overlijden.

Ik maak haar voeten warm en leg haar weer op haar linkerzij. Dan zien we de blauwe plek op haar hoofd. Ze is weer warm en ligt er heel ontspannen bij en heeft weer kleur op haar gezicht. Maar helaas mogen we niet blijven of waken, heel erg.

Ik maak haar knieën nog warm en dan gaan we naar huis, met een wanhopig gevoel. Natuurlijk voelt het verschrikkelijk om je moeder zo alleen te laten, totaal aan haar lot overgelaten, totaal onverantwoord.

18 mei, mijn moeder is overleden, ook de sterfdatum van haar eigen moeder.

Leonor, liefhebbende dochter van Janneke